

SIECIOWANIE ORGANIZACJI SENIORALNYCH

na przykładzie

Obywatelskiego Parlamentu Seniorów

Zespół redakcyjny Media Servis&Consulting sp. z o.o.

dr Jakub Jasiński
Krystyna Lewkowicz
Barbara Badowska Średniawa
Adrian Oleksiak

Warszawa, październik 2021

**Projekt dofinansowany ze środków programu wieloletniego na rzecz
Osób Starszych „AKTYWNI+” na lata 2021**

Wprowadzenie do sieciowania

Podstawę istnienia i rozwoju każdego społeczeństwa stanowi produkcja materialna służąca zaspakajaniu różnorodnych potrzeb człowieka.

Rozwój cywilizacji powoduje wzrost zapotrzebowania ludzi na dobra coraz bardziej przetworzone, w wyniku czego postawiają nowe zawody, specjalizacje, gałęzie gospodarki.

Podział pracy – w socjologii i ekonomii to proces różnicowania się **społeczeństwa** ze względu na przyjmowanie różnych ról zawodowych wraz z pogłębiającą się specjalizacją wykonywanych czynności na rzecz ogółu.

Daleko posunięty społeczny podział pracy, coraz bardziej skomplikowane procesy technologiczne nadały nowy sens i wymiar **organizacji pracy**, która decyduje o efektywnym wykorzystaniu czasu pracy, sprawnym zarządzaniu poszczególnymi etapami składającymi się na uzyskanie pożądanego przez człowieka produktu finalnego.

Żaden proces produkcji czy usług nie jest realizowany w całości przez jednego wykonawcę, bowiem na produkt finalny składają się dostawcy dóbr naturalnych, producenci materiałów, projektanci, podwykonawcy części, podzespołów, specjaliści od dystrybucji, reklamy, transportu, organizacji sprzedaży itp.

Wszystkie tryby tego mechanizmu muszą sprawnie funkcjonować, bowiem zatarcie choćby jednego może unicestwić poprzednie etapy i przesądzić o ostatecznym efekcie.

W ten sposób cywilizacja i rozwój technologii wymusiły łączenie się grup producenckich, wzajemne udostępnianie swoich zasobów naturalnych, wszelkich zdolności kapitału ludzkiego, osiągnięć myśli technicznej, wynalazków itp. walorów w **sieć powiązań** nie tylko między poszczególnymi osobami, ale też producentami, branżami gospodarki, aż po specjalizację i wymianę międzynarodową.

Częścią każdego społeczeństwa są ludzie pragnący zaspokoić także swoje potrzeby niematerialne w zakresie kontaktów międzyludzkich, kultury, możliwości zrzeszania się, reprezentacji interesów itp.

Czasami o organizacjach pozarządowych mówi się jako o „trzecim sektorze”, w odróżnieniu od sektora publicznego oraz sektora przedsiębiorstw. Takie rozumienie organizacji pozarządowej jest zbliżone do definicji prawnej, jednakże zakresy tych pojęć się nie pokrywają.

Definicję organizacji pozarządowej można znaleźć w Ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. 03.96.873). Jest to definicja uniwersalna, w tym sensie, że inne akty prawne często odwołują się do pojęcia organizacji pozarządowej w rozumieniu tej ustawy.

Definicja ta podaje, że: „organizacjami pozarządowymi” są:

1. niebędące jednostkami sektora finansów publicznych, w rozumieniu ustawy o finansach publicznych,

2. niedziałające w celu osiągnięcia zysku

– osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, w tym fundacje i stowarzyszenia, z zastrzeżeniem ust. 4.”

Wymienione tam działania realizują organizacje pozarządowe, które także podlegają procesom specjalizacji i społecznego podziału pracy.

Czym jest sieciowanie organizacji i co ono oznacza w praktyce?

Siec stanowi zbiór długoterminowych relacji formalnych oraz nieformalnych, jakie występują między dwoma lub więcej podmiotami, a „sieciowość” oznacza skupienie uwagi na powiązaniach występujących pomiędzy uczestnikami sieci, a podmiotami z jego otoczenia.

Podejście sieciowe jako nowa koncepcja współpracy między podmiotami, które połączone są cechami zależnymi, takimi jak np. kooperacja w produkcji, specjalistyczne usługi na rzecz pozostałych uczestników sieci, wspólny organ zarządzający, zależności funkcjonalne, specyfika terytorialna, wspólne cele, wspólna obrona przed zagrożeniami, itp. powstało pod koniec lat siedemdziesiątych XX wieku w następstwie zmian technologicznych, postępującej specjalizacji i społecznego podziału pracy, zjawisk zachodzących na rozwijającym się rynku.

Eksponuje się w nim znaczenie całokształtu kontaktów organizacji z otoczeniem, tworzących rozbudowaną sieć powiązań.

Podstawowym wyróżnikiem podejścia sieciowego jest uwzględnienie kontekstu społecznego zachowań organizacji, który polega na tym, że są one postrzegane jako fragment szerszego systemu wielu podmiotów, potencjału, działań i zasobów, które wzajemnie na siebie wpływają.

Jest to proces podlegający ustawicznej ewolucji, bowiem jedne więzi zanikają inne pojawiają się jako odpowiedź na zmieniającą się sytuację w otoczeniu.

Rozbudowana sieć „może więcej”. Jest silniejszym podmiotem we wszelkich negocjacjach, partnerem, z którym trzeba się liczyć.

Mówiąc prościej-

» żadna organizacja nie jest w stanie dobrze funkcjonować bez kontaktów z otoczeniem i żadna nie jest całkowicie, we wszystkich obszarach funkcjonowania, samowystarczalna i niezależna.

Dlatego świadomie lub mniej świadomie wszystkie podmioty funkcjonujące w danej społeczności są członkami większej całości, którą można nazwać siecią.

Relacje między partnerami sieci mogą być *równorzędne - poziome*, w których dominuje współpraca, wymiana doświadczeń, wzajemna pomoc, koncentracja potencjału, wspólne cele itp. cechy.

W trzecim sektorze za najważniejsze uznaje się takie wartości jak: kapitał ludzki, solidarność społeczna, odpowiedzialność za siebie i innych, dobrowolność, spontaniczność, improwizacja, szybka reakcja, budowanie wspólnoty, transparentność, jawność, uczciwość, zaangażowanie, kompetencja, lojalność w stosunku do beneficjentów i społeczności, w której działają.

Relatywnie niskie koszty ogólne organizacji pozarządowych wynikają z dużego zaangażowania wolontariatu, który jest jednym z filarów zarządzania ale też realizacji zadań statutowych.

Nieocenione jest też zaangażowanie macierzystych lub współpracujących jednostek uczelnianych, czuwających nad wysokim poziomem merytorycznym procesów edukacyjnych, nobilitujących organizacje swoim patronatem, angażujących swój potencjał naukowy, dydaktyczny, biblioteczny i socjalny we wspomaganie funkcjonowania organizacji.

Ważnym partnerem są też jednostki samorządowe oferujące korzystanie z zasobów lokalowych, infrastruktury technicznej, sportowej i rekreacyjnej nieodpłatnie lub na preferencyjnych warunkach finansowych.

W sieci występują też między uczestnikami zależności *pionowe - zobowiązaniowe*, w których relacje wynikają z zawartej umowy mającej charakter zobowiązaniowy. Są to np. umowy powierzenia do wykonania części zadań własnych gminy organizacji pozarządowej posiadającej potencjał do ich wykonania.

Podstawą finansowania celów statutowych i bieżącego funkcjonowania organizacji są bowiem dotacje środków publicznych przeznaczonych na realizację zadań polityki senioralnej określonych przez rząd, wspomaganie projektów rządowych w zakresie ekonomii społecznej, edukacji, pomocy społecznej, rehabilitacji, sportu i turystyki i wielu innych zadań.

Znaczna część „zadań własnych gmin” określonych w art. 7 ustawy o samorządzie gminnym wykonywana jest na zlecenie organów samorządu terytorialnego przez organizacje pozarządowe na zasadzie „powierzenia”, a także często na zasadzie „dofinansowania”, co oznacza, że to organizacje pozarządowe dzięki swoim zasobom osobowym - wolontariatu, rzeczowym i finansowym wspierają realizację zadań rządu i samorządu terytorialnego.

Pozostałe dochody organizacji w postaci składek, darowizn, zapisów i sponsoringu mają z reguły mniejszy ciężar gatunkowy.

W „sieci” utworzonych przez ngo pojawiać się więc muszą jednostki samorządu terytorialnego różnych szczebli, ministerstwo nadzorujące działalność ngo, jednostki finansująco-kontraktujące środki publiczne organów państwa, Unii Europejskiej, fundacji i społecznie odpowiedzialnego biznesu.

Wielce pożądanym uczestnikiem sieci jest także środowisko potencjalnych sponsorów, kooperantów korzystających z odpłatnej i nieodpłatnej działalności pożytku publicznego, oferowanej przez ngo.

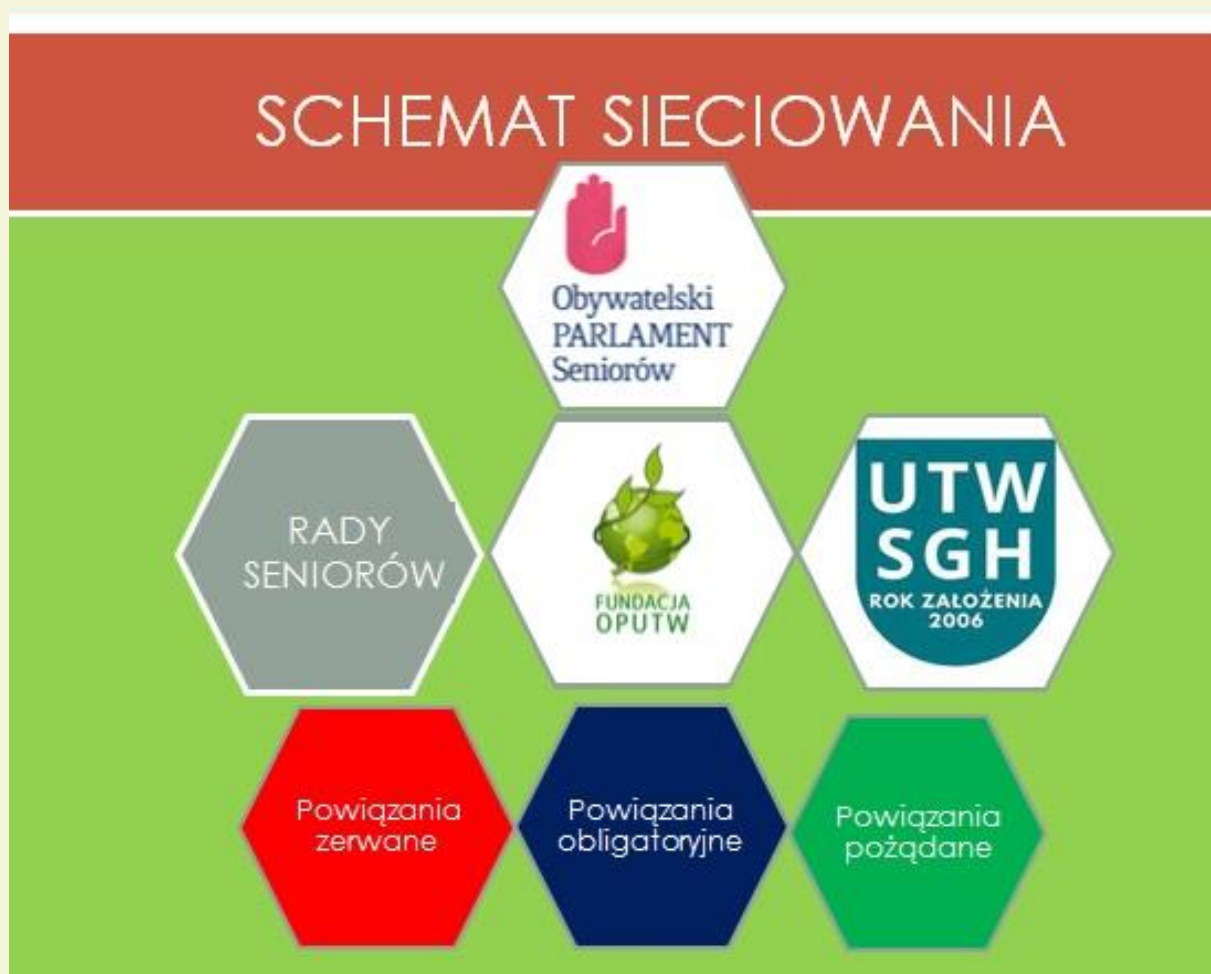
Poprzez nawiązywane kontakty, podejmowane wspólnie działania oraz koncentrację zasobów każda organizacja tworzy i uczestniczy w sieci powiązań, które łączą się z sieciami innych podmiotów, tworząc nieograniczoną quasi-strukturę społeczno-gospodarczą.

Nowatorskim przedsięwzięciem „sieciowania” organizacji jest koncepcja Obywatelskiego Parlamentu Seniorów.

Kolejne etapy tworzenia jego „sieci” mogą zarazem stanowić zbiór zasad sieciowania i poradnik dla innych organizacji, które zamierzają realizować cele społeczne wykraczające poza możliwości jednej organizacji.

Zasady mają charakter uniwersalny, a sposób wypełnienia ich treścią powinien uwzględniać wszelkie specyficzne cechy związane zarówno z celami tworzenia sieci jak i partnerami tworzącymi sieć.

Organizacja powinna wyspecyfikować jakie podmioty w jej sieci są niezbędne, jakie chciałaby pozyskać do współpracy, a jakie, z jej woli czy też z innych niezależnych od organizacji powodów zostały wykluczone lub opuściły sieć.

Zasada nr 1. Początkowy etap formowania sieci może mieć nieformalny charakter, jednak dalsze etapy powinny być sformalizowane, z określeniem roli każdego z uczestników sieci.

Powyższa zasada zmaterializowała się w postaci głównego postulatu II wielkiego Kongresu Uniwersytetów Trzeciego Wieku (19.03.2015 r.), w którym przedstawiciele ponad 520 Uniwersytetów Trzeciego Wieku sformułowali potrzebę i zamiar powołania ogólnopolskiego przedstawicielstwa osób starszych, reprezentującego możliwie jak najszersze środowiska senioralne, nazwanego Obywatelskim Parlamentem Seniorów (dalej OPS).

Wyznaczono mu trzy główne funkcje:

- przedstawicielstwa osób starszych,
- rzecznictwa interesów osób starszych,
- monitorowania decyzji i dialogu z władzami publicznymi w spr. kształtowania polityki senioralnej.

Środowisko UTW, aczkolwiek najbardziej twórcze, ekspansywne, a także innowacyjne, już na etapie formułowania celów i zadań OPS stwierdziło, iż cel jakim jest rzecznictwo interesów osób starszych wymaga skupienia w sieci przedstawicieli jak najszerszego grona organizacji senioralnych o różnej orientacji celów statutowych.

Zasada nr 2. Różnorodność prawno-organizacyjna i merytoryczna jest siłą sieci.

Z dokonanych wcześniej założeń, na sieć OPS miały złożyć się organizacje funkcjonujące w różnych formach organizacyjno- prawnych, zróżnicowane pod względem celów statutowych, małe i duże, zorientowane na działania w różnych obszarach pożytku publicznego: edukacyjne, integrujące, związkowe, opiekuńcze, zrzeszające emerytów organizacji zawodowych, w tym m.in. wszystkich formacji służb mundurowych, organizacje świeckie i kościelne, federacje konsumentów, pacjentów itp.

» *Celem utworzenia sieci OPS było uzyskanie jak najszerszej reprezentacji wszystkich możliwych środowisk senioralnych.*

Zasada nr 3. Nawiązanie kontaktu z innymi uczestnikami planowanej sieci, w tym wyjście z inicjatywą do organizacji pożądaných lub koniecznych dla realizacji celów sieci.

W Polsce funkcjonuje ok 140 tys. organizacji pozarządowych, z tego ok. 100 tys. aktywnych.

Od każdej można się czegoś nauczyć. Jeśli wychodzi się z szeroką inicjatywą do innych organizacji – od każdej można czerpać dobre wzorce, uzyskując w ten sposób wzajemne korzyści.

Współpracując z innymi stykamy się z logiką innych, uczymy się know-how, wymieniamy pomysły, także tymi na rozwiązywanie problemów i w ten sposób na bieżąco doskonalimy funkcjonowanie swojej organizacji.

Realizację sieć organizacji, które utworzą Obywatelski Parlament Seniorów, rozpoczęto od zaproszenia do rozmów nt. tworzenia ogólnopolskiego przedstawicielstwa seniorów głównych uczestników tego procesu, dla jakich zaliczono:

- » Uniwersytety Trzeciego Wieku
- » Rady Seniorów różnych szczebli (gminne, powiatowe, wojewódzkie)
- » Polski Związek Emerytów Rencistów i Inwalidów
- » Inne duże organizacje senioralne – mundurowe, pacjenckie, kombatanckie, konsumenckie, kościelne, ekumeniczne itp.

Przyjęto założenie, iż każda z w/w grup tworzących OPS otrzyma 25% puli mandatów.

Pierwsza inauguracyjna sesja plenarna z udziałem najwyższych władz państwowych, odbyła się 1.10.2015 roku w Sali Obrad Sejmu RP, przy bardzo aktywnym wsparciu ze strony Kancelarii sejmu oraz sejmowej Komisji ds. Polityki Senioralnej.

Objęcie tworzącego się OPS patronatem Marszałka Sejmu, sejmowej Komisji ds. Polityki Senioralnej oraz szerokim wsparciem merytorycznym i logistycznym przez Kancelarię sejmu RP pozwalało na optymizm, iż tak utworzona sieć będzie mogła się tylko rozwijać, doskonaląc funkcje przedstawicielskie poprzez pozyskiwanie kolejnych przedstawicieli organizacji dotychczas nie reprezentowanych w OPS.

Zasada 4. Przy przystępowaniu do istniejącej sieci lub formowaniu nowej, konieczne jest określenie wspólnych celów i misji, nie naruszających suwerenności poszczególnych członków sieci.

Sieć organizacji tworząca Obywatelski Parlament Seniorów miała do spełnienia niezwykle szerokie, dotychczas nie skupione w jednej organizacji, cele i misje:

Określono je w dokumentach konstytuujących bardzo szeroko jako:

- 1/rozwój instytucjonalny i merytoryczny ogólnopolskiej reprezentacji osób starszych,
- 2/ konsolidacja środowisk senioralnych w Polsce,
- 3/ rzecznictwo interesów osób starszych wobec władz publicznych,
- 4/ zapewnienie partnerskich relacji środowisk senioralnych z najwyższymi organami władzy ustawodawczej i wykonawczej, a także z administracją samorządową,
- 5/działanie na rzecz równego traktowania i przeciwdziałania wszelkim przejawom dyskryminacji ze względu na wiek oraz nadużyciom na szkodę osób starszych,
- 6/inicjowanie rozwiązań prawnych i zmian obowiązujących przepisów prawa na rzecz poprawy sytuacji osób starszych, zdrowego i godnego starzenia się,
- 7/promowanie aktywności społecznej i obywatelskiej, wolontariatu osób starszych oraz solidarności wewnątrz i międzypokoleniowej,
- 8/promocja tworzenia gminnych rad seniorów i współpracy między organizacjami seniorskimi,
- 9/współtworzenie i monitorowanie realizacji polityki senioralnej,
- 10/działanie na rzecz egzekwowania praw osób starszych do godnego, niezależnego życia i aktywnego uczestniczenia w życiu społecznym i kulturalnym,
- 11/działanie na rzecz poprawy wizerunku i pozycji osoby starszej w rodzinie i społeczeństwie,
- 12/ wspieranie rozwoju srebrnej gospodarki, w tym nowoczesnych form teleopieki, zwiększenia dostępności długoterminowej opieki stacjonarnej, promowanie innowacyjnych procedur medycznych, rehabilitacyjnych i farmaceutycznych.

Cele sieci nie zawsze pokrywają się w celami poszczególnych jej uczestników, jednak przyjmowanie ich za własne jest ze strony członków sieci swoistym kompromisem interesu ogólnego nad własnym.

Zasada nr 6. Działanie długofalowe wymaga instrumentów prawnych i finansowych

W dłuższej perspektywie czasowej nie da się funkcjonować spontanicznie. Organizacja sieci wymaga przemyślanego i ciągłego zarządzania, wyznaczania strategii, powołania organów do operacyjnego zarządzania, przypisania im konkretnych zadań, nadzorowania realizacji.

Prace ukierunkowane zostały na stworzenie Regulaminu funkcjonowania i jak najszerszych konsultacjach społecznych jego postanowień.

Regulamin, jako akt konstytuujący OPS został uchwalony przez Sesję Plenarną delegatów OPS, jaka odbyła się w Sali obrad sejmiku RP 1.10.2015 roku.

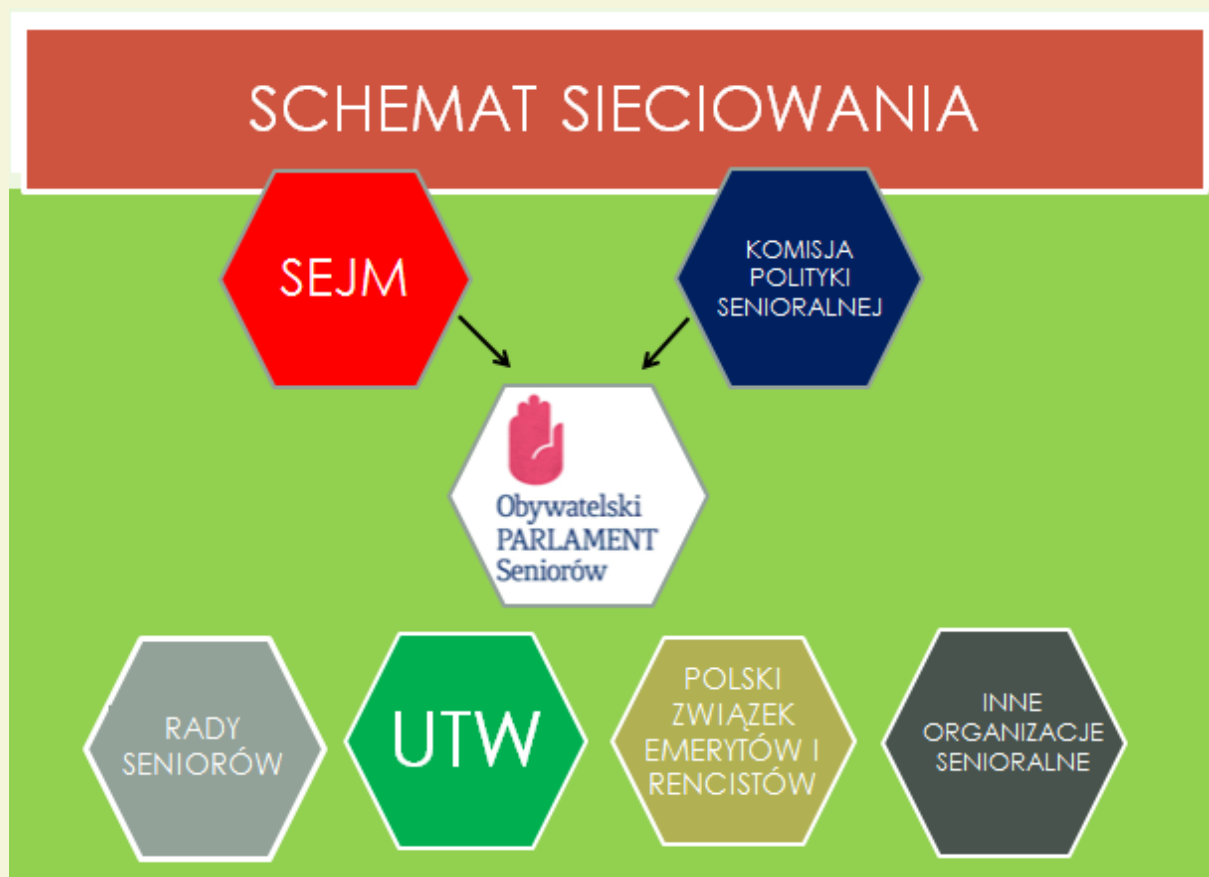
Preambuła Regulaminu stanowi iż:

Obywatelski Parlament Seniorów jest ogólnopolskim, demokratycznie wybranym organem reprezentacji i rzecznictwa interesów polskich seniorów, a jego apolityczna i neutralna światopoglądowo działalność jest pozytywnym przejawem partycypacji osób starszych w życiu społecznym i procesie budowy społeczeństwa obywatelskiego,

a więc genezą tej sieci są wspólne cele, tj. reprezentacja i rzecznictwo interesów osób starszych, przy odejściu do angażowania się w problemy polityczne i światopoglądowe.

Nie ma w niej mowy o jakiegokolwiek zależności lub podporządkowaniu uczestników sieci, nie mniej jednak tworząc tę „sieć”, niektóre organizacje musiały wznieść się ponad poziom partykularnych interesów i przyjąć pewne ogólne, wspólne zasady, jak apolityczność, zasada neutralności religijnej i tolerancji dla różnorodności światopoglądowej, które nie zawsze zgodne są z indywidualnymi celami i poglądami tych, np. organizacji kościelnych.

Regulamin OPS określił też kompetencje organów, zasady tworzenia struktur regionalnych pod nazwą Regionalna Delegatura OPS oraz struktur wewnętrznych – komisji, zespołów roboczych itp.

W schemacie sieci w momencie jej utworzenia, najważniejszym ogniwem był sejm RP, działający poprzez Kancelarię sejmu przy merytorycznym współdziałaniu sejmowej Komisji ds. Polityki Senioralnej.

Nobilitację i wysoką rangę społeczną nadawał OPS-owi Patronat Honorowy Marszałka Sejmu i Pierwszej Damy RP Anny Komorowskiej jak również miejsce obrad, tj. udostępnienie Sali Obrad Sejmu na sesję plenarną.

Logistykę wspierała Kancelaria sejmu, która okazała daleko idącą pomoc zarówno w zakresie merytorycznej organizacji obrad jak i pomocy finansowej w postaci druku materiałów konferencyjnych, zapewnienia cateringu, obsługi medialnej i innych spraw bytowych.

Obrady I sesji plenarnej z udziałem przedstawicieli najwyższych władz pod hasłem: **SENIORZY I PRZYSZŁOŚĆ POLSKI** były bardzo merytoryczne i zaowocowały przyjęciem Deklaracji programowej na całą kadencję.

Dla delegatów OPS, sesja plenarna w sejmie RP była źródłem prestiżu, satysfakcji, dowodem uznania dla skuteczności działań, godnej oprawy medialnej.

Zasada 6. Kształtując swoją pozycję na rynku trzeba mieć świadomość własnych zasobów, możliwości i ograniczeń. Konieczna jest stała analiza ryzyka.

Wzorem innych krajów oraz zaleceń Unii Europejskiej aby w każdym państwie członkowskim powstał parlament seniorów mający wpływ na politykę rządu wobec osób starszych, twórcy OPS przyjęli optymistyczne założenie, że każdy rząd musi wyjść naprzeciw problemom wynikającym ze zjawisk demograficznych starzenia się społeczeństwa, skutków i potrzeb wynikających z wydłużania się czasu życia, a więc będzie także otwarty i zainteresowany współpracą i dialogiem z tworzącym się ogólnopolskim przedstawicielstwem osób starszych.

Deklarując pełną współpracę i wsparcie wynikające z możliwości jakie daje bezpośredni kontakt z grupą docelową, pozwalający np. na prowadzenie konsultacji społecznych proponowanych rozwiązań, organy OPS nie przewidziały, że kolejny rząd nie tylko nie będzie zainteresowany współpracą z OPS-em ale będzie wyraźnie ignorował jego inicjatywy, a nawet zwalczał jego poczynania.

Podstawowy element utworzonej sieci przestał działać, co powodowało, że została ona poddana przymusowej weryfikacji i koniecznej ewolucji, mającej genezę w czynnikach pozamerytorycznych.

Wydarzeniem bez precedensu, którego nie była w stanie przewidzieć żadna analiza ryzyka, była próba upolitycznienia i całkowitego uzależnienia OPS, ukierunkowana na ubezwłasnowolnienie jego statutowych organów, zagrażająca podstawowym jego celom i misjom, w tym samorządności i zasadzie apolityczności.

Dwa główne ogniwa wspomagające OPS, tj. Sejm RP i Komisja Polityki Senioralnej nie tylko przestały działać ale podjęły działanie zagrażające istnieniu organizacji.

Sprzeciw organów OPS przeciw takim praktykom spowodował, że Marszałek sejmu cofnął wcześniej wydaną zgodę na udostępnienie Sali obrad na organizację sesji plenarnej, a w wyniku tej decyzji nastąpiła odmowa jakiegokolwiek pomocy ze strony Kancelarii.

„Awaria” w każdym innym ogniwie sieci nie spowodowałaby większych perturbacji w jej sprawnym funkcjonowaniu, natomiast te ogniwa sieci były decydujące.

»» sieć przestała spełniać swoje zadanie i musiały w niej szybko zajść radykalne zmiany, opuszczenie sieci przez Sejm RP oraz wrogie zachowania Komisji Polityki Senioralnej spowodowały, że główne elementy sieci przestały działać, przez co sieć wymagała szybkich zmian.

W 2016 roku, ogniwem decydującym o skuteczności *sieci* OPS stał się samorząd warszawski, czyli Urząd m. st. Warszawy.

Powierzył on organizację II sesji plenarnej Fundacji Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku, które przy udziale Muzeum Historii Żydów Polskich, dysponującym odpowiednią salą konferencyjną zrealizowało nie tylko tę, a także trzy następne sesje plenarne OPS w latach 2016-2019.

Jednocześnie powołano Fundację OPS, która z założenia statutowego miała wyłącznie wspierać działania nieformalnej organizacji OPS a zarazem być instrumentem prawno -finansowym, który reprezentowałby OPS w relacjach rynkowych, tj. czynnościach wymagających osobowości prawnej jak zawierania umów, pozyskiwanie sponsorów oraz udział w otwartych konkursach grantowych.

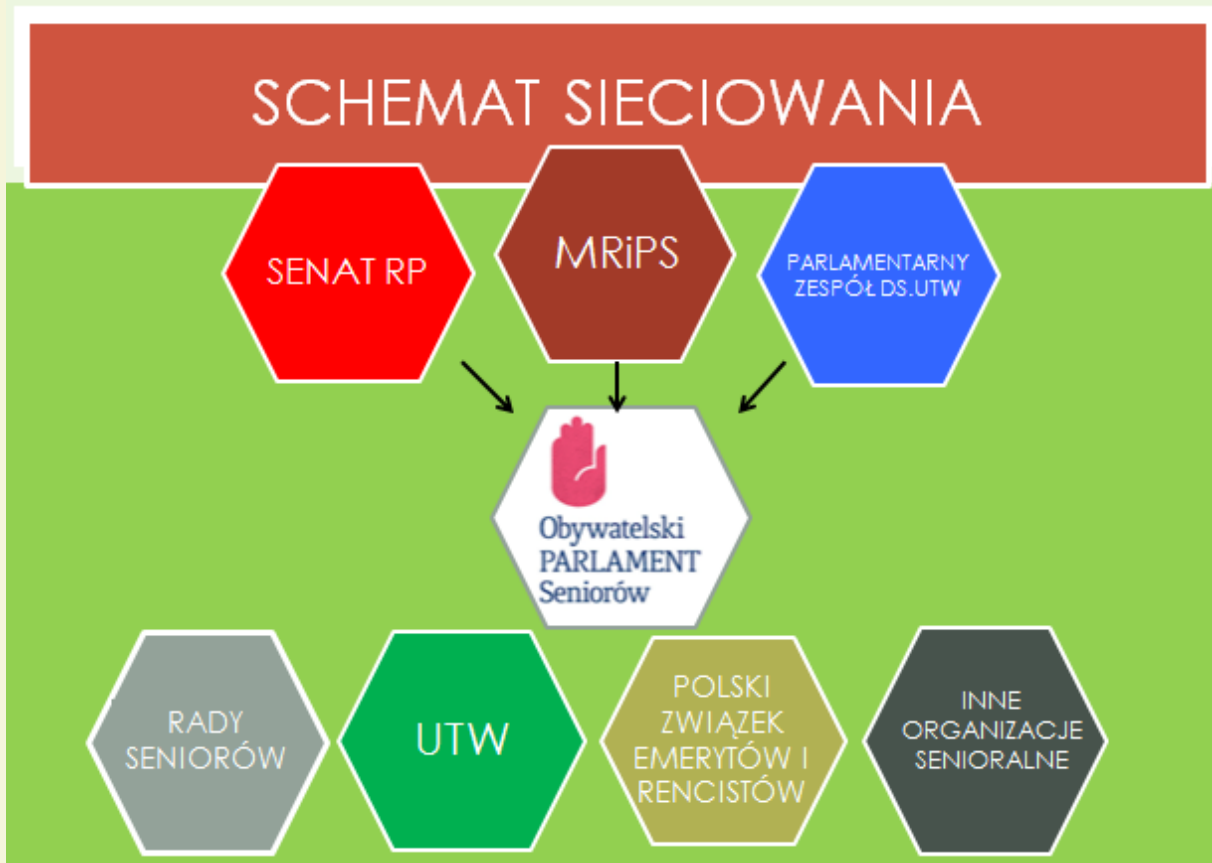
W ślad za tymi decyzjami zostało udzielone przez Urząd m. st. Warszawy w latach 2016-2019 wsparcie finansowe.

Wydarzenie to uratowało OPS od bezdomności i miało decydujące znaczenie dla uratowania bytu Obywatelskiego Parlamentu Seniorów.

Nadal wsparcia logistycznego, lokalowego i kadrowego dla OPS udzielała Fundacja „Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku.”

Tym sposobem w sieci pojawiły się przypadkowi, nie przewidziani wcześniej partnerzy, którzy jednak odegrali niezwykle ważną rolę dla pozostałych uczestników sieci i ich planów.

Schemat sieci OPS 2020

Kolejną ważną zmianę w sieciowaniu OPS przyniósł rok 2020.

Honor, szacunek i godność to ponadczasowe wartości, które są dla osób starszych szczególnie cenne. Wystawiane były w ostatnich latach na próby, ale za sprawą Marszałka Senatu prof. Tomasza Grodzkiego, który zaprosił do Senatu przedstawicieli Obywatelskiego Parlamentu Seniorów oraz objął honorowym patronatem ruch senioralny w Polsce, OPS może ponownie gościć w murach polskiego Parlamentu, a więc w miejscu, które dla seniorów ma znaczenie symbolu.

Polscy seniorzy mają bowiem społeczeństwu, rodzinie, krajowi i wzajemnie samym sobie jeszcze bardzo wiele do zaoferowania.

Dysponują bowiem wiedzą, doświadczeniem, mają za sobą dobre kariery zawodowe, tworzą wolontariat, dysponują siłą nabywczą swoich emerytur i rent o wartości ponad 140 miliardów zł. oraz 9,5 milionami głosów wyborczych.

To ogromny potencjał intelektualny i społeczny, z którym trzeba się liczyć.

Seniorzy chcą współdecydować o swoim losie, reprezentować interesy i bronić praw wszystkich polskich seniorów. To misja i cel OPS.

Stanowi ogromny potencjał ludzki, zrzeszony w strukturach organizacyjnych, posiadający zaplecze naukowe w postaci patronatów wyższych uczelni,

Świadomość tej siły utwierdza środowisko senioralne w przekonaniu, że każdy rząd powinien traktować OPS jako poważnego i pożądanego partnera w diagnozowaniu potrzeb, kreowaniu polityki senioralnej i kierunków rozwoju srebrnej gospodarki oraz w pieraniu w realizacji zadań i rozwiązywania problemów społecznych.

»Wciąż jednak nie rozwiązany jest problem osobowości prawnej i systemowego finansowania potrzeb OPS.

W roku 2021 OPS podjął próbę uzyskania osobowości prawnej dokonując swoistego przekształcenie podmiotu nieformalnego w stowarzyszenie rejestrowe, w maksymalny sposób odwzorowujące jego cele, formy i zasady działania, misje, skład osobowy organów itp.

Powołując stowarzyszenie założyciele mają nadzieję, że pozyskanie własnej osobowości prawnej przez OPS pozwoli na samodzielne finansowanie swoich celów drogą pozyskiwania środków w procedurach przewidziana w ustawie oraz realizacji zadań własnych gmin i zadań zleconych przez inne jednostki finansująco-kontraktujące środki publiczne.

Zasada nr 4. Kreatywność i walka, czyli nie modlimy się na pustyni o deszcz, lecz bierzemy łopaty i kopimy studnie.

Realizacji celów napotyka niekiedy na różne problemy. Czasem są to typowe ryzyka, które dało się przewidzieć, a wcześniejsze doświadczenia pozwalają dobrze sobie z nimi radzić.

Czasem zaś są to okoliczności zupełnie nie przewidziane, które w istotny sposób mogą zagrozić lub wręcz zniweczyć pierwotnie zakładane rezultaty.

Dewizą seniorów jest aktywność i walka!

Nie narzekamy na problemy, ale je rozwiązujemy. Trafiając na przeszkodę nie poddajemy się, tylko próbujemy ją usunąć. Pasywność utrwała wadliwy stan rzeczy.

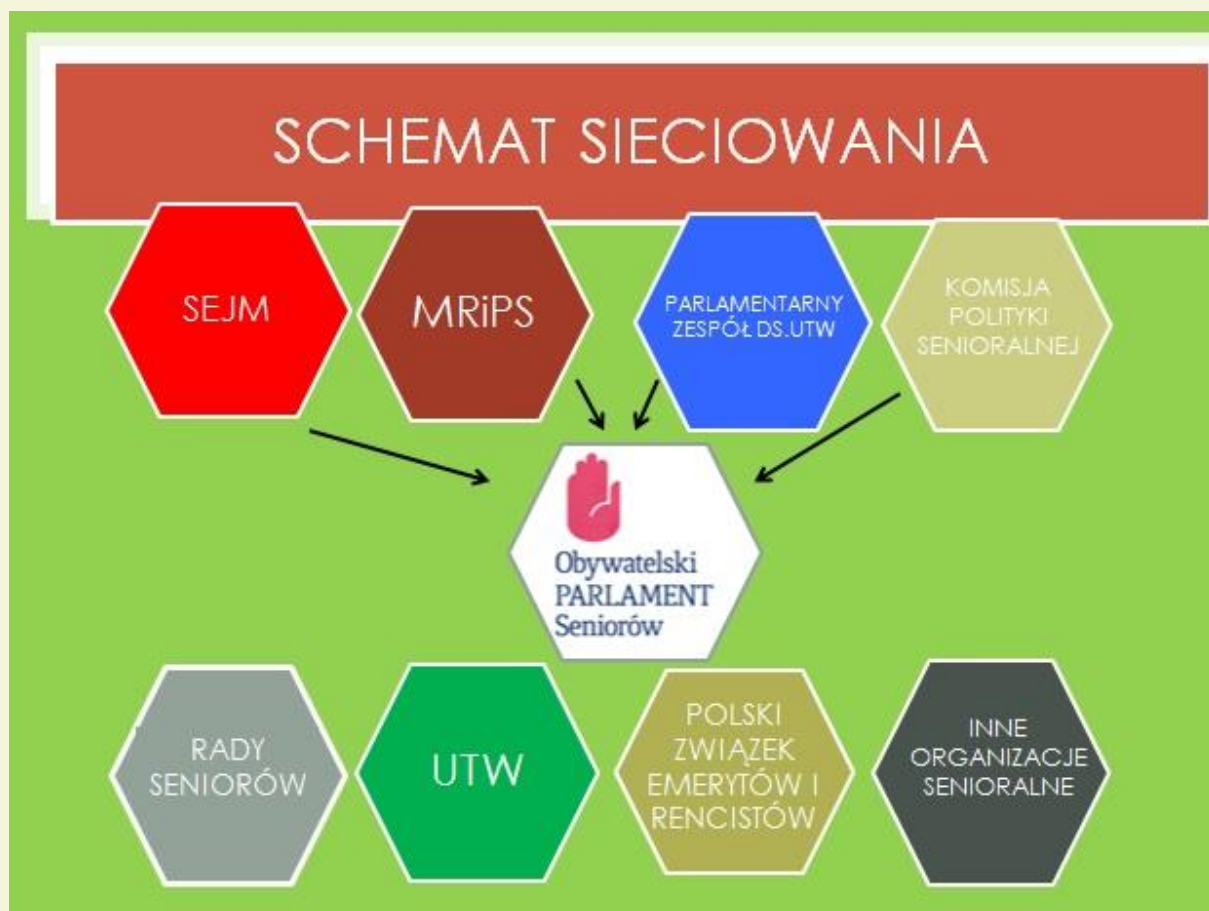
Podkreślając znaczenie decyzji Senatu RP dla uratowania i przywrócenia należnego miejsca w przestrzeni publicznej należy jednak wziąć pod uwagę, że w salach Senatu może wziąć udział maksymalnie 100-140 delegatów OPS, co przy stanie 460 delegatów jest reprezentacją skromną.

Wciąż więc miejscem najbardziej pożądanym dla odbywania sesji plenarnych OPS jest sala obrad Sejmu RP. Powrót sesji plenarnych OPS do Sejmu jest więc strategicznym celem OPS.

Dlatego też strategicznym celem jest powrót sesji plenarnych OPS do Sali Obrad o sejmie, a pożądanym, docelowym schematem sieciowania jest:

Powrót sesji plenarnych OPS do Sejmu jest więc strategicznym celem OPS.

Wciąż więc miejscem najbardziej pożądanym dla odbywania sesji plenarnych OPS jest sala obrad Sejmu RP, a partnerem w sieci Sejm RP.

Podsumowanie i wnioski

Działanie w sieci – jest absolutnie niezbędnym atrybutem funkcjonowania każdej organizacji.

Nie jest to schemat stabilny lecz podlegający stałej ewolucji, a czasem wymagający gwałtownych i radykalnych zmian.

Kierownictwo organizacji musi zatem poddawać działanie sieci stałej analizie i reagować na

Analiza zagrożeń i ryzyka realizacji każdego projektu powinna obejmować więc obowiązkowo analizę sieci, w której funkcjonuje podmiot i zagrożenia mogące się w niej pojawić, które jak pokazały doświadczenia OPS, mogą być decydujące dla całej przyszłości podmiotu.

Organizacje pozarządowe chcą współpracować ze sobą, mieć czynny udział w życiu społecznym i gospodarczym oraz wyrażać stanowiska w imieniu środowisk, które reprezentują.

Chcą też sprawować funkcje strażnicze wobec polityk społecznych realizowanych przez rząd i samorząd terytorialny i aktywnie uczestniczyć w ich tworzeniu.

Potencjał intelektualny i gospodarczy trzeciego sektora jest dziś jeszcze słabo wykorzystany. Często nawet spychany jest na boczny tor, nie dostarczając wystarczająco kompetentnych partnerów jednostkom samorządu terytorialnego i sferze gospodarczej.

Jedną z form pomocy może być sieć i sieciowanie - nowoczesna forma zrzeszania się, wciąż mało popularna wśród organizacji pozarządowych. Zasluguje ona bowiem na uwagę ze względu na korzyści, jakie niesie ze sobą zarówno dla sektora pozarządowego, jak i dwóch pozostałych - państwowego i gospodarczego.

Tworząc silne sieci stają się poważanymi partnerami rządu, samorządu i korporacji gospodarczych.

Taką silną siecią jest niewątpliwie Obywatelski Parlament Seniorów.